

Kedves Kollégák, az EKE Hírlevél ez évi utolsó számát tartják kezükben. Ezúton is köszönjük a beérkező beszámolókat és könyvajánlókat. Bízunk abban, hogy a Hírlevélben megjelent írások sok hasznos információt tartalmaznak, amelyek egyébként nem jutottak volna el hozzánk. Továbbra is kérjük a munkatársakat, hogy segítsenek a következő számok összeállításában.

Várjuk az egyházi könyvtárakat érintő események beszámolóit, könyv- és programajánlókat!

Címünk:

Sapientia Könyvtára: biblio@sapientia.hu

A jászolról, melyet Assisi Szent Ferenc az Úr születésnapján állíttatott részletek Szent Ferenc első életrajzából

Különösen nevezetes és emlékeztetre méltó az az ünnepség, melyet halála előtt három esztendővel Greccio városka határában a mi Urunk, Jézus Krisztus születésnapjának tiszteletére rendezett.

Élt azon a környéken egy bizonyos János nevű jó hírű, de még jobb életű ember. [...] Boldogságos Ferenc karácsony előtt vagy tizenöt nappal magához hívatta János urat, és így szólt hozzá:

„Ha azt akarod, hogy az Úr közelgő ünnepét Greccioban üljük meg, úgy siess, és szorgalmasan tégy meg mindent, amit mondok neked! Meg

akarom ugyanis eleveníteni a betlehemi kisded emlékeztét, és tulajdon testi szemeimmel akarom szemlélni gyermeki korlátoltságának kényelmetlenségeit, látni akarom, hogyan helyeztetett a jászolba és hogyan feküdt az ökör és a

szamár előtt a szénán”. A derék és hűséges ember a parancs hallatára gyorsan elsietett, és a kitűzött helyen előkészített mindent, amit a szent kívánt tőle.

Eközben elérkezett az öröm napja, megjött az örvendezés ideje. Megérkeztek a különböző helyekről odahívott testvérek, úgyszintén a környék lakói, férfiak és

nők; tehetséghez képest mindenki gyertyát vagy fáklyát tartott a kezében, hogy örvendező lélekkel bevilágítsa az éjszakát, mely ragyogó csillagaival fényt hintett a napok és esztendők végeláthatatlan sorára. Megjött Isten szentje is, és mivel mindent készen talált, látta és örvendezett.

Készen állott a jászol, ott volt a széna, odavezették az ökröt és a szamarat. Ünnepezt itt az egyszerűség, vigadozott a szegénység, felmagasztaltatott az alázatosság, és Greccio mintegy új Betlehemmé alakult át.

Az éjszaka fénylik, mint a nappal, és gyönyörűségére szolgált az embereknek és állatoknak egyaránt. Az odaérkező emberek újult örömmel örültek a titok megisméltódésének. Az erdő kiáltásoktól visszhangzott, s a sziklák szent énekek hangját verték vissza. A testvérek az Úr szokásos dicséretét zengték, és az egész éjszaka örömujjongással telt el.

Isten szentje megállott a jászol előtt, nagyokat sóhajtott, s közben a fájó részvét és túlradó öröm csatáztak szívében. A jászol fölött kezdetét vette az ünnepi mise, és a miséző pap szíve újszerű vigasztalással telt el.

Isten szentje szintén magára öltötte a szerpapi ruhadarabokat – tudniillik szerpap volt -, és csengő hangján megkezdte a szent Evangélium éneklését. Hangja, erős hangja, behízelgő hangja, tiszta csengésű hangja, érces hangja a legnagyobb boldogság élvezésére hívogatta az összes jelenlevőket. Utána prédikálni kezdett a körülálló népnek, és

mézédes igéket mondott a szegény Király születéséről és Betlehem kicsiny városáról. Mikor Krisztust Jézusnak akarta mondani, a szeretet szertelen lángolásában többször betlehemi kisded néven emlegette, és a Betlehem szót

bégető báránymódjára ejtette ki;

közben száját egészen betöltötte nem is annyira a szó, mint inkább

a túlradó érzélem édessége. A

betlehemi kisded és

Jézus nevének

kiejtésékor

nyelvével mintegy

végignyalta ajkát,

és ínyével

boldogan élvezte a szó édességét.

És íme, megsokasodott a Mindenható ajándéka: egy erényes férfiú elé csodálatos látomás tárult. A jászolban ugyanis egy élettelen gyermeket látott feküdni; amikor azonban Isten szentje odalépett hozzá, úgy tűnt, mintha a gyermeket mintegy álomból új életre támasztotta volna. És nem is volt egészen alaptalan ez a látomás. Mert lám, a kisded Jézus sokak szívében egészen feledésbe merült; most ellenben Isten kegyelméből szolgálának, Szent Ferencnek segítségével megint életre támadt, és kitörölhetetlenül mélyen belevésődött az emberek emlékezetébe.

Az ünnepi virrasztás végeztével ki-ki örvendezve tért vissza otthonába.

Részletek: Szent Ferenc első életrajza / Celanói Tamás ; [ford. Balanyi György]. Szent Ferenc második életrajza. Szent Ferenc csodái. - 2. kiad. - Újvidék ; Szeged ; Csíksomlyó : Agapé, [1996].

